vadem water is gezonken. Van de 190 uit Nederland en aan de Kaap de Goede Hoop aangevulde opvarenden zijn met de schuit en de barkas van dit schip en met de vaartuigen die met brandspuiten kwamen helpen, slechts een onderstuurman, een ingenieur en een veertig dekofficieren en ondergeschikten gered. Gelukkig had assistent Mollerus een vier uur voor het ongeval de papieren van het schip meegenomen. Het geld was aan de Kaap de Goede Hoop in de Lycochton overgeladen, welk schip veilig te Batavia aankwam. Om de lading, artillerie en uitrustingsgoederen van de Pijlswaart te redden is langs de eilanden naar het drijvende materiaal gezocht, het wrak is met een vaartuig tegen diefstal bewaakt en bij plakkaat zijn duikers opgeroepen om voor een derde van de waarde van kanonnen, ankers en dreggen, en voor de helft van de overige goederen deze op te vissen. Er hebben zich wegens de diepte echter geen duikers aangemeld. [fol. 2953] Naast wat particuliere goederen, die aan de rechthebbenden zijn teruggeven, zijn bedorven goederen gered, die voor f 264 openbaar zijn verkocht, en goederen die onder de equipagewerf vallen t.w.v. f 4705, samen f 4969 die, als de factuur van de hele lading wordt ingeboekt, in de negotieboeken zal worden opgenomen en weer afgeschreven. Dit is uitvoerig te vinden in de besluiten van 26 en 28 februari, 12 maart en 16 april 1765. Bij het eerste besluit is de gage van opvarenden die aan de Kaap de Goede Hoop waren achterbleven, per 29 november 1764 (de dag dat het schip vertrok) afgesloten en per 25 februari 1765 (de dag na het ongeval) weer hervat. De bovengenoemde ingenieur, Hans Henrik van Wagner, is op 19 maart 1765 tot vaandrig bevorderd met de bijhorende gage. Sinds de laatste brief van 18 januari 1765 [fol. 2954] kwamen de Scholtenburg en de Noord-Beveland, de laatste voor China bestemd, voor de kamer Amsterdam behouden aan, de Admiraal de Ruyter, Jonge Samuel en Burch voor de kamer Zeeland, en de Bleiswijk voor de kamer Delft. Deze schepen hadden, evenals de eerder aangekomen Vrouwe Petronella Maria en Lycochton, vermoedelijk door de lange reis van sommige veel sterfgevallen en zieken, maar er was er ook één die niet met de door Heren XVII vastgestelde voltallige bemanning uit Nederland was vertrokken. De zwakte van de militie op buitenkantoren en te Batavia is reeds genoemd en het is duidelijk dat nogmaals om versterking gevraagd moet worden. Met de genoemde acht schepen arriveerden maar 493 militairen en daarom is op 26 maart 1765, wegens de zwakte van het garnizoen te Batavia, besloten géén 25 militairen [fol. 2955] met de Walcheren naar Kharg te zenden. Evenmin zullen er militairen op andere schepen naar Kharg en Surat meegaan. De schepen die daar in het voorjaar heengaan, varen westelijk van de Malediven om de Angriase rovers en ander geboefte te vermijden. Per eind april 1765 waren er te Batavia en buitenposten maar 862 gewone militairen, inclusief de 118 zieken. Ten aanzien van huishoudelijke zaken, is er, om gebrek aan tarwe wegens de slechte oogst aan de Kaap de Goede Hoop te voorkomen, telkens 100 last uit Coromandel, Bengalen en Japan besteld. Op 9 april 1765 werd besloten om 15 last particulier aangebrachte tarwe uit Surat, en alles wat nog door particulieren vandaar en elders wordt aangevoerd, op te kopen om het vormen van een monopolie te beletten. [fol. 2956] In de vergadering van 16 april is op grond van een verdeling door de directeur-generaal vastgesteld dat de genoemde 15 last tarwe uit Surat met de vandaar eerder ontvangen 100 last en de voorraad, samen in totaal $148\frac{1}{2}$ last, verdeeld over de hospitalen en het garnizoen voldoende is tot het eind van het jaar, wanneer men hoopt uit het tekort te zijn.)

Ondertusschen is men ten aanzien der vreemde natiën in dit voorjaar alweeder g'embrasseert geworden met de Engelsen, wijl niet alleen de capitainen van de compagnies scheepen The Duke off Glouschester en The Duke off Richmon geweigert hebben om de Engelsche troupen die met The Eral of Middlesex teruggekomen waaren (waarvan wij bij onze submissie van den 31° december passato gewaagden) vanhier meede te voeren, onder betuyging dat zij er zich niet meede konden belemmeren, als gezind zijnde om hunne gedestineerde reyze naar China vanhier direct voort te zetten. Maar schoon men ook al op den 8° januarij, of terzelver tijd dat men aanteekening hield van gedagt antwoort, besloot om den capiteyn van het eerstgemelde schip Robbert Burdet genaamt (die naar het bekend gestelde bij resolutie van den laatsten december 1764 verklaart hadde in